

IJSLANDSE AANVOER TE OOSTENDE

Schelvis	26-8-1975		
Groot	36,—44,—		
Midde	23,60-29,40		
Klein	15,—19,80		
Kabeljauw	25,80-26,60		
Gul	19,60-25,20		
Wijting			
Schaat	51,—65,—		
Zeebaars	26,—28,—		
Leng	25,40-32,80		
Schartong	24,40-28,—		
Heilbot	95,—132,—		
Koolvis	13,40-17,40		
Hondstong	20,—28,—		
Zeeewolf	19,20-34,20		
Staart	130,		

Tong- en pladijsprijzen

TONG

Oostende

Soorten	25-8-1975	26-8-1975	27-8-1975
Lappen	196 -199		183 -188
Grote	199 -202		189 -199
3/4	202 -218		184 -207
Blok	167 -174		160 -173
voor-kleine	141 -149		129 -140
kleine	122 -126		114 -120
slips			

Zeebrugge

Soorten			
grote	190 —,—	186 -189	
blok	192 -197	188 -193	
fruit	191 -196	187 -196	
schone kleine	158 -163	160 -163	
kleine	125 -127	128 -134	
tout petit	114 —,—	111 -113	
slips	95, —,—	92, —94,—	

Nieuwpoort

Soorten			
Tong I			
Tong II			
Tong III			
Tong IV			
Tong V			
Kleine			

PLADIJS

Oostende

Soorten	25-8-1975	26-8-1975	27-8-1975
Grote	30,20-42,40	38,—,—	31,80-36,—
grote iek	37,40,—	43,40,—	40,—,—
kleine iek	43,60,—	44,—,—	44,—44,80
derde slag	38,—46,20	47,—,—	45,40,—
platjes	16,20-22,—	29,20,—	17,20-19,80

Zeebrugge

Soorten			
I	27,—,—	32,—37,—	
II	31,—,—	34,—36,—	
III	36,—46,—	40,—42,—	
V	37,—38,—	33,—35,—	
IV	20,—21,—	21,—23,—	

Nieuwpoort

Soorten			
Moeten			
grote pladijs	50,—,—		55,—,—
drielingen	42,—,—		40,—,—
platjes	20,—,—		20,—,—

HET QUOTERINGSPROBLEEM VAN UIT URK GEZIEN

Een Nederlandse visser-reder heeft, naar aanleiding van de gevolgen welke het kwoteringsstelsel met zich brengt, aan de Visserijwereld, een brief gericht, waarvan we kopij kregen en wiens gedachten nuttig zijn om weergeven.

We laten ze hierna volgen en zouden graag een onzer Zeebrugse, Nieuwpoortse of Oostendse reders-schippers horen, daar uit die gedachten soms zeer nuttige beslissingen kunnen volgen.

Dit schrijven luidt :
Mijnheer,

Mogen wij als vissers, die staan midden in het visserijbedrijf, onze gedachten langs deze weg kenbaar maken, aangaande de huidige kwoteringsproblematiek. Wij menen dat het ontstaan van de kwoteringsmaatregelen genoegzaam bekend is inzake het overbevissingsvraagstuk. Voor en tegenstanders hebben ieder op hun eigen wijze gereageerd.

Bittere verwijten, zowel aan bestuurlijke als aan de kant van de Overheid, Laten wij dit vergeten.

De heer Kranenburg schreef in de Visserijwereld no. 31 jl. „is er voor de vissers momenteel een opeenstapeling van ellende”.

Hij noemde olieprijsen, achterblijvende visprijzen, kwotering.

Ons inziens is deze lijst nog aan te vullen als 4e met, zoals nu blijkt uit de praktijk, o.a. extra kosten voortvloeiende uit het naleven van sommige huidige kwoteringsmaatregelen.

Wij noemen dit kapitaalvernietiging. Wij komen hier nader op terug.

Wij moeten verder, nu 9200 ton tong en 47.000 ton schol, vermindert met 11.000 ton voor 1976 liegen er niet om. Voor onze huidige vlootsterkte is dit beslist onvoldoende — temeer daar de vloot voor 1974 enorm is uitgebreid, ook t.o.v. onze buurlanden. Ons toegeestaan kwotum, waarbij uitgegaan is van 1973, is toen gevangen met eenheden van overwegend 600 pk. Terwijl nu dit jaar en het toekomstige minder mag worden gevangen met kotters van 1.500 pk — die niet voor een onbelangrijk deel ook wat betreft aantal deel uitmaakt van onze huidige vlootsterkte. De groei van 1974 heeft voor het te verdelen kwotum nog pijnlijker gevolgen gehad. Ware deze groei er niet geweest, dan hadden wij voor het toegestane kwotum meer ruimte gehad. Maar... deze grote kotters met hoge hypotheeken en verplichtingen zijn er nu eenmaal en die kun je niet wegdenken. Wij beseffen nu als vissers ten overvloede, dat werd vermeld in de Volkskrant van 4 aug. jl. van de te nemen kwoteringsmaatregelen de consequenties niet werden overzien, noch door de Overheid, noch door vissersbonden, noch door vissers zelf. Alhoewel er wel vissers, en verenigingen waren die waarschuwden dat zij niet akkoord konden gaan als er niets tegenover stond.

Maar... zei men dit was een minderheid.

Wij geloven dat hier de Volkskrant midden in de roos schoot.

Het is echter beslist onverkooptbaar om 9200 ton tong en straks 35.000 ton schol op de huidige vloot uit te smeren. Een eenvoudige rekensom leert dit.

Wil men van de kant van de overheid bovengenoemde tonnen en getallen handhaven dan zal er heel wat meer moeten gebeuren. Er zullen dan beslist compenserende

maatregelen moeten komen voor schip en bemanning. Wij willen als bedrijfsmensen dit nog eens nadrukkelijk onderstrepen.

Wel kunnen wij dit zowel als voor visser en overheid zo zuinig mogelijk trachten te doen. Wij herhalen, dat de schade voor visser en overheid zo veel mogelijk moet worden beperkt. Wij denken aan drie gulden regels :

1. het voorkomen van onnodige kapitaalvernietiging. 2. kostenbesparend varen en vissen. 3. kwaliteitsverbetering van het door ons aan te voeren produkt.

De huidige beperkingsmaatregelen z.g. tong- en scholreizen is regelrecht in strijd met regel 1. „onnodige kapitaalvernietiging”.

Wij willen als praktijkmensen een voorbeeld noemen nl. Als de visser gedwongen wordt — voor hem onbekende visgebieden te gaan bevisen, omdat betrokkene een zogenaamde tong- of scholreis moet doen, betekent dit voor deze mensen een bewuste kapitaalvernietiging.

Immers een onbekend viswater, levert menigmaal extra schade aan netten of kettingen op. De prijzen van visserijmateriaal liggen er vandaag niet om. Dit dient tot elke prijs te worden vermeden.

In dit licht zouden wij er bij de betrokken commissies er op willen aandringen, zoveel mogelijk de regels uit te werken die kostenbesparend werken.

Het is o.i. volstrekt onthuis, zoals nu de huidige regels zijn, een visser met zijn schip 52 weken — 5 etmalen buitengaats mag blijven per jaar. Ook is het onjuist, dezelfde tijd op zee te vertoeven, en het effect van de vistuigen te verminderen. In beide gevallen — meer draaiuren voor het zelfde aantal vis dat gevangen mag worden, is dus oneconomisch.

Wij denken er aan de binnenliggende tijden te verhogen van 2 tot 3 etmalen. Iedere visser kan dan op zijn eigen voor hem kostenbesparende wijze vissen.

Iedere verplichting (schol- of tongreis) die kostenverhogend werkt moet worden vermeden.

Voordelen hiervoor zijn o.a. zowel kapitaal als kostenbesparend, minder oliegebruik, minder slijtage aan netten, minder aan alle draaiende delen. Voor een moderne koter te veel om op te noemen. Ook komt er meer tijd vrij die anders door derden moet worden verricht dit door de eigen bemanning te laten verrichten. Dit zou o.i. een belangrijke beperking betekenen, daar men dan vooral de visserij intensieve grote koter aan banden legt. Wij denken aan vakantie-regelingen op even en oneven nummers. Daar thans schepen binnen moeten blijven doordat men hiervoor geen bemanning heeft. Wij willen beklemtonen dat kleinere kotters méér ruimte moeten hebben, omdat deze meestal meer vistijd verspelen met ruw weer.

De vis zal dan aan boord zo goed mogelijk moeten worden verzorgd, vooral met warm weer. Een en ander zal kostenverhogend werken. Niet alleen de grootte van het exemplaar bepaalt een betere prijs, ook een betere kwaliteit.

Vandaar dat wij geen voorstanders zijn van „kwotering per schip”. Immers worden wij dan min of meer verplicht dure exemplaren te vangen. Deze dure soorten liggen niet voor het oprapen, en is men genoodzaakt om onbekende visge-

(Vervolg bladzijde 12)